

Кабаченко В. П., Мошнягул Н. А. Особливості пластичного рішення одеського міського пейзажу // Збереження і розвиток традицій пленеру: художня освіта і арт-туризм: тези доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції (31 січ.-2 лют. 2020 р., м. Одеса) / коорд. проекту Д. О. Величко; упорядн. А. І. Носенко; відп. секр. Д. О. Величко, А. І. Носенко; ДЗ «Південноукр. Нац. пед. ун-т ім. К.Д. Ушинського». – Одеса: Астропринт, 2020. – с. 29 – 30.

Ключові слова: міський пейзаж, композиція, пластичне рішення.

Анотація: розглянуто особливості пластичного рішення одеського міського пейзажу, виявлено основні етапи роботи над композицією.

Кабаченко Володимир Петрович,

старший викладач кафедри образотворчого мистецтва Державного закладу
«Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського», член Національної спілки художників України,

Мошнягул Надія Андріївна,

здобувач вищої освіти ОС «магістр» Державного закладу
«Південноукраїнський національний педагогічний університет імені
К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ПЛАСТИЧНОГО РІШЕННЯ ОДЕСЬКОГО МІСЬКОГО ПЕЙЗАЖУ

Ключові слова: міський пейзаж, композиція, пластичне рішення.

Міський пейзаж презентує просторове середовище, раціонально організоване людиною: будівлі, вулиці, проспекти, площі, набережні тощо. Цей жанр образотворчого мистецтва є результатом кількох століть розвитку пейзажу, який в Середньовіччі не мав самостійного статусу, а слугував тільки необхідним фоном, на якому розгорталася фігурна композиція, як спочатку в сюжетах релігійної тематики, так згодом і в світському живопису.

Художнє зображення міста не втрачає своєї актуальності і на сучасному етапі розвитку образотворчого мистецтва. Художник актуальним

для його часу чином сприймає новий світ і так само його зображує. Явище міського пейзажу можна назвати загальним портретом сучасного світу. Він показує нам людину, його діяльність, темпи його життя і те, чим себе сучасна людина оточує. Він історично документує набагато більше, ніж можна уявити і чим здатні це зробити жанрова картина або портрет людини.

Створення зображення міського пейзажу з натури має деяку аналогію з вибором предметів для постановки натюрморту. Художник, створюючи композицію етюду, може пересувати предмети таким чином, щоб вони вдало виглядали у форматі та відповідно його задуму. Міському пейзажу характерна просторова протяжність, і звідси виникає задача побудови просторових планів, передача великої глибини зображення. Чималу роль в композиції пейзажу відіграє рівновага мас, складових пейзажу, ритмічне чергування темних і світлих силуетів різних об'єктів.

Вивчаючи особливості одеського міського пейзажу, можна зрозуміти, що йому характерні тонкі кольорові співвідношення, м'якість, світлова наповненість та колоритність. Це обумовлено південним кліматом, яскравим сонцем і ніжною гамою класичної архітектури міста.

Серед одеських майстрів, що працювали в жанрі міського пейзажу, відомі М. Тодоров; Г. Малишев, тонкий лірик Г. Бельцов, В. Жураківський, Г. Крижевський, Ю. Єгоров, О. Слешинський, А. Лоза, В. Філіпенко. Також, згадаємо майстрів, що продовжували традицію південноросійської школи: М. Шелюто, В. Литвиненко. Сьогодні до образу міста звертаються Н. Лоза, С. Лозовський, В. Кабаченко.